

зміни) у випадку її застосування для виконання аналогічної функції у конкретному або суміжному виді діяльності.

Усі ці аспекти підтверджують, що дослідження та оцінка формування ключових компетенцій є складним та багатоглядним процесом.

Ірина Рябець
аспірант НаУКМА, м. Київ
Марія Голубєва
к. п. н., доцент, м. Київ

Компетентнісний підхід до професійної підготовки майбутніх фахівців із зв'язків з громадськістю у ВНЗ України

Актуальність дослідження. Україна включилася в процес впровадження принципів Болонської декларації з 2005 року. Система вищої професійної освіти знаходиться на етапі реформування згідно з цим документом та Законами України «Про освіту», «Про вищу освіту».

Саме появою на виклики часу наукових досліджень, які базуються на компетентнісному підході, висвітлюють різноманітні аспекти удосконалення професійної підготовки майбутніх фахівців, характеризується сучасний розвиток педагогічної науки. На сьогодні одним із провідних аспектів теорій соціальних комунікацій постає процес визначення головних функцій фахівців зв'язків з громадськістю. Матеріалом для дослідження цього питання стали праці Д. Богуша, В. Королька, А. Куліша, В. Моїсєєва, Г. Почепцова, О. Курбана, А. Ротовського, С. Тихомирової, І. Слісаренка, О. Тодорової. У педагогічному аспекті питання про професійну підготовку фахівців зв'язків з громадськістю в Україні можемо розглядати, починаючи з грудня 2006 (Постанова Кабінету Міністрів України №1719).

Комплекс вище означених питань з точки зору активізації навчальної діяльності майбутніх фахівців у контексті їхньої професійної підготовки досліджували вітчизняні та зарубіжні науковці: Г. Амбросімова, М. Адамець, В. Бондар, Г. Балл, В. Давидов, І. Зязюн, П. Лузан, Н. Ничкало, В. Свистун, В. Ягупов.

Ефективний розвиток сучасної соціальної комунікації неможливий без підвищення якості підготовки фахівців з зв'язків з громадськістю у вищих навчальних закладах різних типів і рівнів акредитації в Україні. Забезпечити належну якість навчання вітчизняних фахівців із зв'язків з громадськістю можна на основі компетентнісного підходу до навчально-виховного процесу у ВНЗ України, творчого використання педагогічного досвіду, накопиченого упродовж історії розвитку освіти.

Для цього слід переосмислити теорію та практику професійної підготовки майбутніх фахівців із зв'язків з громадськістю; уточнити навчальні цілі, зміст, методи та педагогічні технології професійної підготовки цих фахівців; визначити складові їхньої професійної компетентності.

Ми передбачаємо уточнити навчальні цілі, зміст, методи, педагогічні технології, що будуть сприяти формуванню та розвитку професійної підготовки майбутніх фахівців із зв'язків із громадськістю, спираючись на аналіз передового педагогічного зарубіжного і вітчизняного досвіду.

Можемо констатувати суперечності між: необхідністю на державному рівні удосконалити соціальну комунікацію та недостатньою дослідженістю низки чинників, які суттєво впливають на поліпшення цього процесу; між потребами сучасного суспільства в широкій професійній підготовці майбутніх фахівців із зв'язків з громадськістю та обмеженістю зазначених фахівців, за галуззю знань тільки журналістикою та інформацією. Наразі це - 0303- галузь знань «Журналістика та інформація» за Постановою Кабінету міністрів України №787 від 27 серпня 2010.

Важливе значення діяльності фахівців із зв'язків з громадськістю для соціальної комунікації у сучасному суспільстві, актуальність проблеми якості професійної підготовки майбутніх фахівців із зв'язків з громадськістю у ВНЗ України, а також наявність низки соціальних суперечностей зумовили вибір теми дисертаційного дослідження - «Професійна підготовка майбутніх фахівців із зв'язків з громадськістю в Україні (друга половина XX - початок XXI ст.)»

Дисертаційну роботу буде виконано відповідно до науково-дослідної теми «Теоретичні та методичні засади професійної підготовки майбутніх фахівців у системі вищої освіти України» (реєстраційний номер 0111U005848), що розробляється на кафедрі зв'язків з громадськістю, психології та педагогіки Національного університету «Києво-Могилянська академія».

Отже у науковій новизні буде проаналізовано процес становлення та розвитку професійної освіти з підготовки майбутніх фахівців із зв'язків з громадськістю на теренах України у другій половині XX - початку XXI ст.

*Алла Савченко
к. філол. н., доцент, м. Кривий Ріг*

Інформаційно-комунікативні технології в системі вищої професійної освіти

Розвиток процесів глобалізації приводить до того, що світ стає все більш єдиною і цілісною системою. Немає жодної сфери людської діяльності, яка б не змінилася в результаті масового впровадження інформаційних і телекомунікаційних технологій. Сьогодні Україна має всі можливості для експорту високотехнологічної продукції, зокрема у сфері інформаційно-комунікативних технологій (ІКТ). Забезпечення широкого розповсюдження ІКТ дало можливість значно покращити якість вищої професійної освіти.

Головним фактором, який визначає важливість і доцільність реформування системи освіти, зокрема – професійної, є необхідність відповіді на ті основні виклики, що дало людству XXI століття:

- необхідність переходу суспільства до нової стратегії розвитку на підґрунті знань і високоефективних ІКТ;
- фундаментальна залежність нашої цивілізації від тих здібностей і якостей особистості, що формуються освітою;
- можливість успішного розвитку суспільства тільки в опорі на справжню освіченість та ефективне використання ІКТ;
- тісний зв'язок між рівнем добробуту нації, національною безпекою держави та станом освіти, впровадженням ІКТ [1].

А. І. Яковлев на шляху руху до інформаційного суспільства і впровадження ІКТ визначає три етапи:

1. Початковий, який пов'язаний з індивідуальним використанням комп'ютерів, головним чином, для організації системи освіти, її адміністративного управління і зберігання інформації щодо процесу управління.

2. Сучасний, що пов'язаний із створенням комп'ютерних систем, Інтернету і конвергенцією ІКТ.

3. Майбутній, який заснований на інтеграції нових ІКТ з освітніми технологіями [2].

Успішна реалізація ІКТ за допомогою Інтернету не викликає ніяких сумнівів. Глобальна комп'ютерна мережа має практично необмежені можливості збирання та зберігання інформації, передавання її індивідуально кожному користувачу. Але застосування Інтернету пов'язане із значно більшою вартістю організації навчання у порівнянні з традиційними технологіями. Ситуація ускладнюється ще й тим, що